

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΙΩΝΙΚΗ.

Κορφοί, Πέμπτη 30 Ιαννουαρίου 1817. Ε. Ν.

Ολα τὰ τῆς Διοικήσεως ἐκδιδόμενα διὰ τῆς Εφημερίδος ταύτης, εἶναι ἐπικεκυρωμένα ἐξ Οφφικίου.

ΚΟΡΦΟΙ, 30 Ιαννουαρίου.

Π Ρ Ο Κ Η Ρ Υ Γ Μ Α.

Εκ Μέρους τῆς ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΣ τοῦ Τιμιωτάτου ΣΕΡ ΘΩΜΑ ΜΕΤΑΛΑΝ, Ἰππέως τοῦ μεγάλου Γαυροῦ τοῦ Τιμιωτάτου Γρεκιωτικοῦ Τάγματος τοῦ Βάνιου, Μέλους τοῦ Τιμιωτάτου κατὰ μέρος Συμβουλίου τῆς ΑΥΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ, Τανέντε-Γρεκτάρχου, καὶ Ἀρχηγέμενος τῶν ἐν τῷ Μεσογαίῳ Δυνάμεων τῆς ΑΥΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ, Διοικητοῦ τῆς Μέλτης, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς Εξαρτωμένων Τόπων, καὶ ΛΟΡΔ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ τῆς ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ εἰς τὰς Ἑνωμένας Ἑπαρχίας τῶν Ἰωνικῶν Νήσων, κτ. κτ. κτ.

Ἡ ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΣ, μὲ τὸ νὰ ἔλθοι πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ νὰ δώκῃ καθεὶ ἐλάφρυνσι καὶ βοήθειαν πρὸς τὸν λαὸν τῆς Νήσου ταύτης ἀνασχοληθεῖσα περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο διὰ νὰ ἐμποδίσῃ κάθε αἰσχροκερδὲς ἐφεύρημα καὶ μέσον φατρίας τινὸς ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν τῶν Κρεάτων, ἡ ὁποία εἶναι τόσον χρειώδης εἰς τὸν αὐτὸν λαόν, καὶ μὲ τὸ νὰ εἶναι πληροφορημένη πρὸς τοὺς τοὺς ἡ ΑΥΤΗ ΕΞΟΧΟΤΗΣ ΤΟΥ, ἐτι, διὰ τὴν γενικὴν ἑλλειψιν, ἥτις καταβασανίζει τὸ περισσότερον μέρος τῆς Εὐρώπης ἐξ αἰτίας τῆς ὀλίγης συναζέως τῶν Γεννημάτων τοῦ παρελθόντος χρόνου, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Σιταρίου πρέπει νὰ αὐξήσῃ, καὶ ἐτι κατὰ δυστυχίαν καὶ ὁ λαὸς τῆς Νήσου ταύτης πρέπει νὰ αἰσθανθῇ ἐκ τούτου μεγάλον βάρος, ἐψήφισε μίαν ἐπὶ τούτῳ ξεχωριστὴν Επιτροπείαν, καὶ Πρόεδρον τῆς αὐτῆς τὸν Ἰππέα Λευκόκοιλον, διὰ νὰ φροντίσῃ εἰς τοῦτο καὶ νὰ ἐπιμεληθῇ νὰ μεταχειρισθῇ ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέσα, ὅσα ἤθελε τῇ φαντασίᾳ χερίσκειν καὶ ἀναγκαῖα διὰ νὰ προβλέψῃ τὰ δύο προσημειωθέντα εἶδη, τὰ ὁποῖα εἶναι χρειώδεα καὶ ὠφελιμώτατα. Ὅθεν κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῆς αὐτῆς Επιτροπείας, ἡ ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΣ προσάξει τώρα τὰ ἀκόλουθα.

1. Εἶναι συγχωρημένον πρὸς τὸν καθένα νὰ ἐμβάσῃ καθεὶ εἶδος ζώου εἰς τὴν Ἀγορὰν τῆς Νήσου ταύτης, πληρώνοντας ὅμως τὸ συνειδισμένον εἰς τοῦτο δόσιμον, εἴτε δασμὸν.
2. Εἶναι συγχωρημένον πρὸς τὸν καθένα νὰ σφάζῃ Βόδι καὶ νὰ τὰ πωλῇ πρὸς ζωοτροφίαν τοῦ Κοινοῦ, μὲ τὴν ἀκόλουθον συμφωνίαν, ἥτις ἡ μεγάλη τέρεα τιμὴ τῆς πωλησεώς των νὰ μὴν ἡμπορῇ νὰ εἶναι περισσότερα ἀπὸ εἰκοσιεπτὰ Γαζέτας τὴν λύτραν.
3. Καὶ ἐπεὶ ἔτι ἐκείνη καὶ ἀπὸ προτίτητος μία τοιαύτη ἐλευθερία, ἥ ὅποια ἴσως δὲν ἦτον καλὰ φανερά καὶ γνωστὰ πρὸς ὅλους, αἱ γένη ἡ αὐτὴ μὲ ὅλον τοῦτο πασιδῆλος καὶ διὰ τοῦ παρόντος, διὰ νὰ τὴν μαθώσιν ὅλοι, καὶ νὰ τὴν ἔχωσιν ὡς κανόναν.
4. Ὅποιος ἤθελε παρεβῇ τὰς παρῶν διατάξεις, μὲ τὸ νὰ πωλῇ τὸ Βόδι καὶ καὶ εἰς περιπτώσαν τιμὴν ἢ ὅσον ἐδιορίσθη ἄνωτέρω, θέλει παιδεύεται διὰ τὴν ποινὴν παρεβάν, καθὼς πρέπει, κατὰ τὰ Δικτάγματα τοῦ Εσφορίου τοῦ ἐπὶ τῶν Ζωοτροφίων.

Περὶ δὲ τοῦ Σιταρίου ἡ ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΣ κρίνει χρεός του νὰ κάμῃ γνωστὸν τοῖς πᾶσιν, ἐτι κατὰ τὴν ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν ἔκαμε διὰ νὰ προβλέψῃ ἀσφαλῶς μίαν ἀρκετὴν ποσότητα εἰς χεῖρσιν τοῦ λαοῦ τούτου, ἡ τρέχουσα τιμὴ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀγορὰν, δὲν θέλει αὐξήσῃ, ἐν ᾧ ἡμπορεῖ τις νὰ βεβαιώσῃ, ἐτι αὐτὴ εἶναι ὀλιγοτέρα ἀπὸ ὅσην αὐτὸ πληρύνεται κατὰ τὸ παρὸν εἰς τοὺς Γαϊτονικοὺς τόπους, καὶ ἐλπίζει πρὸς τοὺς τοὺς νὰ δώκῃ μίαν πραγματικὴν βοήθειαν εἰς τὰς πλέον ἐνδεεῖς τάξεις τοῦ λαοῦ τῶν πλέον πτωχῶν Χωρίων, διὰ τὸ νὰ μὴν ἔχωσι κανένα εἰσόδημα, ὅλον τὸν Μάρτιον μῆνα καὶ τὸν Ἀπρίλιον, διαμοιράζουσα σιτάρικα δωρεὰν πρὸς ἐλάφρυνσιν τῶν αὐτῶν εἰς τὰς πλέον καταπειγούσας χρεῖς των.

Τὸ Εσφορίον τὸ ἐπὶ τῶν ζωοτροφίων εἶναι ἐπιφορτισμένον νὰ δηλοποιήσῃ πρὸς τὸ Κοινὸν τοὺς ὅσους τρόπους ἐδιορίσθησαν διὰ τὸ Σιτάρικον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐμβήκεν ἐδῶ τώρα ἐσχάτως εἰς χεῖρσιν τῶν Ἐγκατοίκων, διὰ νὰ μὴν ἤθελαν αὐξήσῃ παντελῶς ἡ παρῶσα τιμὴ τοῦ Ψωμίου.

Τὸ Παρὸν θέλει τυπωθῇ καὶ εἰς τὰς δύο Γλώσσας τὴν Ἀπλοελληνικὴν, καὶ τὴν Ἰταλικὴν. καὶ θέλει δημοσιευθῇ ἀπανταχοῦ διὰ νὰ τὰ μαθώσιν ὅλοι.

Εκ τοῦ Παλατίου, Κορφοί, 20 Ιαννουαρίου 1817.

ΚΑΤ' ΕΠΙΤΑΓΗΝ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΤΟΣ,
ΟΥΓΙΑΔΙΑΜ ΜΕΡΙΕΡ,
Εξ Αποφάσεων τῆς Διοικήσεως.

Π Ρ Ο Κ Η Ρ Υ Γ Μ Α.

Εκ μέρους τῆς ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΤΟΣ τοῦ Τιμιωτάτου
ΣΕΡ ΘΩΜΑ ΜΕΤΑΛΑΝ, κτ., κτ., κτ.,

Επειδὴ ἡ ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΣ ὁ Λόρδ Μίγας Ἀπίστολος τῆς ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ ἔλαβε πρὸ πολλοῦ κάποιαι εἰδοποιήσεις, ἐτι ἐσώζετο εἰς τὰς Ἑπαρχίας ταύτας μία Επιβουλευτικὴ Συνωμοσία, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνέειχοντο διάφορα ἔγκριτα καὶ ἀξιοτίμα ὑποκείμενα, καὶ ἐπειδὴ εὗρισκεν, ἐτι τοιαῦται εἰδοποιήσεις ἐπαβεβαιούντο ἐνίοτε εἰς τὴν πρόσθεν τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀπὸ ἀξιοπιστάτινα περιστατικά, ἡ ΑΥΤΗ ΕΞΟΧΟΤΗΣ ΤΟΥ ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ φανερὸν τὸ πρᾶγμα τοῦτο διὰ μέσου μιᾶς δημοσίου ἐξετάσεως, ἡ ὁποία ἐμελλε νὰ γένη ἐνώπιον τῆς ΑΥΤΗΣ ΕΞΟΧΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ, τῆς Γερουσίας, διαφόρων Μελῶν τοῦ Πρωτίστου Συμβουλίου, καὶ τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Διοικήσεως, λαμβάνουσα ἐν ταύτῃ τὰ ἀναγκαῖα προφυλακτικὰ μέσα, διὰ νὰ βάλῃ ἀσφαλῶς ἐν τῇ ἐξέτασιν τὰ ὑποκείμενα ἐκεῖνα, καὶ κατ' ἐπίφασιν ἐκεῖνα καὶ τὰ ὅσα γινώσκονται ἐκ τῆς ἐξέτασεως. Μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην λοιπὸν, εἶνε μία τοιαύτη ἐξέτασις, καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς ἀποφάσεως ἐκεῖνῃ, καταπεύσθησαν ὅλοι τοῖς ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΣ, καθὼς καὶ ὅλα τὰ παρεμβασόμενα ὑποκείμενα,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟ ΛΗΕΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΛ 54 Υ1 Φ4.0001

ὅτι τοιαύτη Συνομοσίον ἦτον ψευδής, χωρίς κανένα θεμέλιον, καὶ δολία κατὰ πάντα.

Αὐτίως δὲ ἔργον ἀναγκάσθαι καὶ διὰ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν, καὶ διὰ τὴν ιδιότητά καὶ χαρακτηρὰ τούτων εἰδοποιήσεων, τὸ νὰ γένῃ καταρχὰς μία τοιαύτη δημοσίη ἐξέτασις, μὴ σκοπὸν νὰ φανερωθῇ τὸ πρᾶγμα τοῦτο, γίνεται καὶ τώρα ἀναγκάσθαι ἐξ ἑσῶ διὰ κάθε πολιτικὸν δίκαιον τῆς Εὐκρατίας, καὶ διὰ τὴν δικαιοσύνην ἀκόμη, ὅτι ἐκεῖνοι, οὕτως ἔδωκαν καταρχὰς ἁπορίας εἰδοποιήσεις περὶ τοιαύτης ὑποθέσεως, καὶ φαίνονται πιθανὸς αἱ πρωταίτιοι τοιαύτης ἀνόμου καὶ αἰσχροῦς συκοφαντίας, ἡ ὁποία εἶναι ὡς μία συνομοσίον ἐναντίον τῆς ζωῆς καὶ τῆς τιμῆς τινῶν ἐκ τῶν Εὐκρατιώτερον ὑποκειμένων τῆς Νήσου ταύτης, νὰ παρρησιασθῶσιν εἰς ἓνα Δικαστήριον ἐπὶ τούτῳ, διὰ νὰ ἀποδώσῃ λόγον περὶ τοῦ πολιτευμῶντος, καὶ νὰ ἀπολογηθῶσιν.

Οθεν ἡ Αὐτοῦ Εὐκρατίας ἐκρίναν εὐλόγον νὰ διορίσῃ περὶ τοιαύτης ὑποθέσεως μίαν ἐπὶ τούτῳ Επιτροπείαν, ἡ ὁποία θέλει συζητηθῇ ἀπὸ τὰ ἀκόλουθα ὑποκείμενα.

Απὸ τὸν Οὐίλλιαμ Μέγιερ, Σκουδιέρον, τὸν ἐξ Αποδρήτων τῆς Διοικήσεως, ὡς Πρόεδρον.

Μέλη·
 Ἀπὸ τὸν Κύριον Συνήγορον Ἰωάννην Καππέδοχαν.
 Ἀπὸ τὸν Ρικάρδον Πλάσκετ, Σκουδιέρον, Δημόσιον Θησαυροφυλάκην.
 Ἀπὸ τὸν Κύριον Φήλικα Ζαμβέλλην, Μέλος τοῦ Πρωτίστου Συμβουλίου.
 Ἀπὸ τὸν Ροβέρτον Φόρετ, Σκουδιέρον, τὸν Πάρεδρον τῆς Αὐτοῦ Εὐκρατίας.

Ἡ Αὐτοῦ Εὐκρατίας εὐχεστέεται πρὸς τοῦτοις νὰ διορίσῃ, εἴ ἢ ἄνω εἰρημένη Επιτροπεία νὰ καθίσῃ ἀμέσως ἐπὶ Κριτηρίου, διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν ὑπόθεσιν τῶν προειρημένων ψευδῶν εἰδοποιήσεων, καὶ ἀφ' οὗ ἀκροαθῇ τὰ μέρη αὐτὰ, νὰ ἐνώσῃ καὶ Αὐτὴ τὴν γνώμην της περὶ τῆς ἀποφάσεως, εἴτε νὰ ἀφαισθῶσιν, εἴτε νὰ τιμωρηθῶσιν οἱ κρινόμενοι, καὶ νὰ κάμῃ μίαν Εἰρηφον Αναφορὰν πρὸς τὴν Εὐκρατίαν διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς Δημοσίου Δίκης· Ἡ Επιτροπεία Αὐτὴ ἔχει προσέτι ὅλον τὸ κύρος νὰ κοῦξῃ ἐμπροσθέντης μάρτυρας, διὰ νὰ τοὺς ἐξετάσῃ μὲ ὄρκοντους, καὶ νὰ κάμῃ νὰ τὴ παρρησιασθῇ κάθε Χαρτίον καὶ ἀποδεικτικὸν γράμμα, τὸ ὅποιον νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τοιαύτην ὑπόθεσιν. Ἡ Αὐτοῦ Εὐκρατίας προσκαλεῖ ἀκόμη διὰ τοῦ παρόντος κάθε ἄνθρωπον, (ὅς τις νὰ εἴχῃ νὰ δώσῃ ἢ νὰ εἰπῇ ἁπορία σαφένειαν εἰς τοιαύτην ὑπόθεσιν) νὰ παρρησιασθῇ ἐμπροσθεν τῆς Επιτροπείας Αὐτῆς, καὶ νὰ μαρτυρήσῃ, ὅ, τι καὶ ἂν ἤξωρη.

Τὸ Παρὸν θέλει τυπωθῇ καὶ εἰς τὰς δύο Γλώσσας τὴν Ἀπλοελληνικὴν, καὶ τὴν Ἰταλικὴν, καὶ θέλει δημοσιευθῇ ἀπανταχοῦ διὰ νὰ τὸ μάθωσιν ὅλοι.

Ἐκ τοῦ Παλατίου, Κορφοῦ, 25 Ἰαννουαρίου 1817.

ΚΑΤ' ΕΠΙΝΑΓΗΝ ΤΗΣ Αὐτοῦ Εὐκρατίας,
 ΟΥΙΛΙΑΜ ΜΕΓΙΕΡ,
 Ἐξ Αποδρήτων τῆς Διοικήσεως.

.. Ο Καπὶτάν Πρέζων, Καπὶτάνιος τῆς Φρεγάτας τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, τῆς ὀνομαζομένης, Εὐφράτου, τὰς 14 τοῦ τρέχοντος, ἐπροσκάλεσε μέσα εἰς τὴν ἰδίαν Φρεγάταν τὴν Αὐτοῦ Εὐκρατίαν τὸν Λόρδ Μέγαν Αποστόλον, καὶ μερικὰ ἄλλα ἐκλελεγμένα ὑποκείμενα, διὰ νὰ εὐθυμῶσιν. Ο Πρόεδρος τῆς Γερουσίας τῶν Κορφῶν, Βαρόν Θεοτόκης, ὁ Κύριος Δ. Βουλτζος ἀπὸ τὴν Ζάκυνθον, ὁ Κύριος Φελίτζης Ζαμβέλλης ἀπὸ τὴν Αἴ. Μαύραν, μέλη ὅλοι αὐτοὶ τοῦ Πρωτίστου Βουλευτηρίου, ἦτον ἐκ τῶν κεκλημένων. Διὰ νὰ γένῃ λοιπὸν πλεον διαδίκως καὶ ἐπίσημος ἡ τοιαύτη εὐθυμία συνδιατριβή, ἀνύψωσαν ἐπάνω εἰς τὸ μεσινὸν κατάρτιον τοῦ Εὐφράτου τὴν Εμπορικὴν σημαίαν, τὴν ὁποίαν αἱ Εὐκράτειαι Ἐπαρχίαι αὐταὶ θέλει λαμβάνει τὴν ἄδειαν νὰ μεταχειρίζονται, κατὰ τὸ ἐβδόμον ἄρθρον τῆς Συνθήκης τοῦ Παρισιῶν. Τὰ ἰωνικὰ Καράβια (δι' ἑσὸν ἡμεῖς ἡ

ξεύρομεν) θέλει ταξειδεύωσι μὲ τὴν σημαίαν ταύτην, εὐθὺς ὅπου αὐτὴ παρρησιασθῇ πρὸς τὴν Νομοθετικὴν Σύνοδον, καὶ εὐθὺς ὅπου τὸ Νέον Νομοθετικὸν Σύστημα λάβῃ τὴν ἐπικύρωσίν του ἀπὸ τὸν Πρωτεύοντα Βασιλέα τῶν Εὐκράτειων Ἐπαρχιῶν τούτων, ἤγουν ἀπὸ τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, τὸν Βασιλέα τοῦ Εὐκράτειου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Ἑρετανίας, τῆς Ἰσλάνδας, καὶ τοῦ Ἀνόβερ.

ΛΟΝΔΡΑ, 14 Νοεμβρίου.

Τὸ Πακβόττον (μικρὸν πλοῖον) τὸ ὀνομαζόμενον, ὁ Δουξ τοῦ Κέντ, ἐφθασεν ἐδῶ ἀπὸ τὴν Λισβώναν διὰ τέσσαρας ἡμέρας. Κανείς δὲν ἐνθυμεῖται νὰ συνέβῃ ἄλλοτε ποτὲ τὸ πέρασμα τούτου τίσον σύντομον, καίτις τόσον ὀλίγον καιροῦ διάστημα. Αὐτὸ ἔφερε μὲ βεβαιότητα γράμματα πρὸς τὴν Διοίκησιν ἀπὸ τὸν Λόρδ Βέρεσφορδ. Ὀλίγον προηγουμένως ἀπὸ τοῦ νὰ ἀναχωρήσῃ ἡ Αὐθεντία τοῦ ἀπὸ τὴν Λισβώναν διὰ τὸ Βραζιλ, συνέβῃ μεταξύ αὐτοῦ καὶ τῆς Ἀντιδιοικήσεως τῆς Λισβώνας μία μεγάλη διχόνοια. Οθεν βλέπων ὁ Λόρδ Βέρεσφορδ, ὅτι ἦτον ἀδύνατον νὰ τελειώσῃ μὲ αὐτὴν τὰς ἀξιολόγους ὑποθέσεις, τὰς ὁποίας ἦτον ἐπιφορτισμένος νὰ πραγματοποιῇ, ἐροβήρισε τὴν Ἀντιδιοίκησιν, λέγων, ὅτι θέλει ὑπάγῃ προσωπικῶς εἰς τὴν Αὐλὴν τοῦ Βραζιλ, διὰ νὰ παραστήσῃ πρὸς αὐτὴν τὰ δικαιολογήματά του. Ἡ Ἀντιδιοίκησις ἀκούσασα τὸν λόγον τούτον, καὶ θέλουσα νὰ προλάβῃ τοὺς σκοποὺς τοῦ Πρέσβους τῆς Ἀγγλίας, ἀπεφάσισε καὶ ἐπεμφεν εἰς τὸ Βραζιλ δύο Επιτρόπους της, τοὺς ὁποίους τοὺς ἐδίδου νὰ κάμωσι πρὸς τὴν Αὐλὴν μίαν πολλὰ διεξοδικὴν παράστασιν περὶ τὴν ὑπόθεσιν καὶ τῆς λογοτριβῆς αὐτῆς. Ο Λόρδ Βέρεσφορδ μαθὼν τὸ τέλος τῶν ἄντων τούτων, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Λισβώναν μίαν ἐβδομάδα ἔπειτα ἀπὸ τοὺς ἀπεσταλμένους τῆς Ἀντιδιοικήσεως, ἐφθασεν εἰς τὸ Βραζιλ δύο ἡμέρας προηγουμένως ἀπὸ αὐτοὺς, ἔλαβεν ἀκρόασιν παρὰ τοῦ Μονάρχου, ὅς τις τὸν ὑπεδέχθη φιλοφρόνως, καὶ ἐπέτυχεν ὅλα ὅσα ἐχάται. Οἱ Ἐπίτροποι ὁμῶς τῆς Ἀντιδιοικήσεως ἔλαβον μίαν πολλὰ διαφορετικὴν ὑποδοχὴν, ἐπειδὴ τοὺς ἐφυλάκισαν διὰ προσταγῆς τῆς Αὐλῆς εὐθὺς ὅπου ἐφθασαν ἐκεῖ. Ἐλάβομεν τώρα ἐδῶ τὴν εἰδησιν, ὅτι ἡ Αὐθεντία τοῦ Λόρδ Βέρεσφορδ κατενεδάθη πάλιν εἰς τὴν Λισβώναν.

-- Πλήθος θεατῶν ἀπείραρτον συνήχθησαν εἰς τὰ περὶ τοῦ Γουίλδαλ διὰ νὰ ἰδῶσι τὴν παρακολούθησιν τοῦ Λόρδ Τοπάρχου, ἥτις ἔγινε μεγαλοπρεπείᾳ. Ἡ παρακολούθησις αὐτὴ ἀνεχώρησε τὰς 9 τοῦ τρέχοντος περὶ τὴν μιστὴν ὥραν μετὰ τὸ μεσημέριον ἀπὸ τὸ Γουίλδαλ μὲ ὅλην τὴν πρέπουσαν εὐταξίαν, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν γέφυραν τοῦ Βλάκφαιρς, ὅπου διάφοροι βάρκαι μεγαλοπρεπῶς ἐτοίμασμένοι ἐπρόσμενον τὸν Λόρδ Τοπάρχον, τοὺς Κριτὰς, τοὺς Ἰπποτάς, τοὺς μεγάλους Ἀξιωματικούς τῆς Πόλεως κτ. Ο ποῖ: Τὰς δὲ παρίσανεν ἐν ταύτῳ μίαν εἰκόνα πολλὰ αξιοθέατον. Ἀφ' οὗ ἡ Αὐθεντία τοῦ ἐξεβαρκαρίσθη περὶ τὰς δύο ὥρας εἰς τὴν παλαιὰν οὐλὴν τοῦ Παλατίου, ὅπου μετέπειτα περὶ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ θησαυροφυλακίου, ὅπου ὁ Χαρτοφυλάξ τὸν παρέστησε πρὸς τὸν Λόρδ Πρωτὸν Βαρόν. Ἡ παρακολούθησις ἐπανεστρεψε μετὰ ταῦτα εἰς τὴν πόλιν δι' ἄλλων ὁδῶν, αἱ ὁποῖαι ἔγεμον παρομοίως ἀπὸ πλήθος ἀπείραρτον φιλοπεριέργων.

-- Ἡ Δημογραφία τοῦ Πάππς, τὴν ὁποῖαν ὠμίλησε τὴν ἡμέραν τῆς ὑσέρας ἐκλογῆς τῶν Καρδινάλων, περιέχει μερικὰ πρᾶγματα ἀξιοπεριέργα περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας εἰς τὴν Κίνα. Μαυθάνομεν ἐξ αὐτῆς, ὅτι οἱ Ἀπόστολοι Ἰησοῦται ἔλαβον εἰς τὴν Αὐτοκρατορίαν ἐκείνην τώρα ἐσχάτως μεγάλους καταδιωγμούς. Ο Γαβριὴλ Δουφρέσσης, Ἀπόστολος Γάλλος, Ἐπίσκοπος τῆς Ταβράκας, καὶ Ἐπίτροπος Ἀποστολικῆς τῆς Ἐπαρχίας Σετούεν εἰς 29 χρόνων διάστημα, κατεδικάσθη εἰς θάνατον. Αὐτὸς ὢντας ἐξορίτος ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τῆς Κίνας, καὶ θάλλοντας, ὅλῳ τῆς θρησκείας κινουμένος, νὰ ἐπαπαρῇ καὶ τὸν ἐπίσκοπον παροῦς, καὶ τὸν ἔβαλαν εἰς τὰ αἶμα. Οἱ Μανδρινῶν (ἀσκηταὶ τῶν Ἐπαρχιῶν) ὑπεκρίθησαν τότε παροῦς, ὅτι ἔλαβον πολλὰν εὐπλαγγίαν δι' αὐτὸν, καὶ ἐδίδοντο νὰ τὸν ἐντάλῃν ἀπὸ τὰ αἶμα, μάλιστα τοῦ ἑκαμὲν καὶ μεγάλως περιποιηθείς. Ἀλλ' αὐτοὶ εἶχον τὸ μέλι εἰς τὸ στόμα, καὶ

τὸ φερύχαι εἰς τὴν καρδίαν. Οθεν καὶ με αὐθάδειαν μεγάλην τὸν ἐπρόσβαζεν νὰ ἀρνηθῇ τὴν ὁρθησκειάν του. ἀλλ' αὐτὸς ἐξ ἐναντίας ὤμίλησεν ἐλευθέρως κατὰ τῆς οὐτιδανῆς καὶ ἀρχήτου Ὁρθησκειᾶς τῆς Κίννας, καὶ ἐξύμνησε με μεγάλους ἱπαινούς τὰ χριστιανικὰ δόγματα. ἀλλ' οἱ ἀκρότροποι Μανδραῖνοι ἐκρυψαν δὺς ἀνδρὲς ὀπίσω ἀπὸ ἑνὸς τοῖχου, οἱ ὅποιοι ἀντέγραφον τὰ, ὅσα ἐλεγεν ὁ Ἐπίσκοπος. Οθεν, ἀφ' οὗ τοῦ κατέστρωσαν μίαν κατηγορίαν ἐγκληματικὴν ἐναντίον του, τὸν ἐπαρξίσαν ἐμπροσθεν τοῦ Ἀντιβασιλέως, ὁ ὅποιος ὄντας ἰχθρὸς προκηρυγμένως, ὡς μετ' ἔρκου, ἐναντίον ὅλων τῶν χριστιανῶν, τὸν κατεδίκασεν ἄμέσως εἰς θάνατον. Παρευθὺς λοιπὸν ἔγδυται τὸν σεβάσιμον τοῦτον γέροντα ἀπὸ τὰ φορέματά του, καὶ τὸν ἔφεραν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης, ὅπου ἦτον συναχθέν ἕνα ὄπειρον πλῆθος ἀνθρώπων. Εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἔφεραν ἐκεῖ καὶ τριάντα τρεῖς ἄλλους χριστιανούς, τοὺς ὁποίους κἀκεῖνα βασανιστήριον δὲν ἐδυνήθη νὰ τοὺς ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὴν ἀληθινὴν Ὁρθησκειάν, καὶ τοὺς ἔφεραν περικυκλωμένους ἀπὸ Δημῖους καὶ ἀπὸ τιμωρητικὰ ὄργανα. Τοὺς εἶπον λοιπὸν ἐκεῖ, ὅτι ἐὰν δὲν ἀρνηθῶσι τὴν χριστιανικὴν Ὁρθησκειάν, ἔπαυτε νὰ ὑποφέρωσι τὴν ποινὴν τῆς ἀγχόνης. Ολοι ὅμως μὲ ἡρωικὴν σταθερότητα δὲν ἐδέχθησαν νὰ ἀρνηθῶσι τὸν Σωτῆρά των, μάλιστα ἐπαρκαλέσαν τὸν Ἐπίσκοπον νὰ τοὺς δώκῃ τὴν συγχώρησιν τῶν ἀμαρτιῶν τους, καὶ τὴν ὑστέραν εὐλογίαν του. Ὁ Ἐπίσκοπος εἰσήκουσε τὴν αἴτησιν τους, καὶ ἀφ' οὗ τοὺς παρώρμησε πολλὰ νὰ ἐξακολουθήσωσι τὸ πασχαδεύματόν, ἔβαλεν ὁ ἴδιος τὴν κεφαλὴν του ἐπάνω εἰς τὴν τιμωρητικὴν Αναβάθραν, καὶ εὐθὺς ὁ Δῆμιος τὸν ἀπεκεφαλίσεν.

Τοὺς χριστιανούς ὅμως ἐκεῖνους, τοὺς ὁποίους εἶχαν φέρῃ ἐκεῖ διὰ νὰ τοὺς φοβίσωσι περισσότερον, τοὺς ἐγύρισαν πάλιν εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ ἀκολούθως τοὺς ἐξώρισαν ἀπὸ τὴν Αὐτοκρατορίαν. Τὴν Κεφαλὴν λοιπὸν τοῦ Ἐπισκόπου τῆς Ταβράκας τὴν ἔβαλαν ἐπάνω εἰς ἕνα Γκαρόν μετὰ τὴν ἀκόλουθον ἐπιγραφὴν. -- « οὗτος ἐστὶν Ἀπόστολος τῆς Χριστιανικῆς Ὁρθησκειᾶς, καὶ Ἐπίσκοπος τῆς Εὐρώπης. » -- Τὰ ἴδια λόγια ἐφαίνοντο γεγραμμένα καὶ ἐπάνω εἰς μίαν Κάσσαν, ἥτις περιέχευε τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἐπισκόπου, καὶ ἦτον ἀπέξωθεν ζωγραφισμένη μετὰ τὸ σχῆμα τοῦ αὐτοῦ, καὶ τὴν ὁποίαν τὴν ἐπεριτριγύρισαν διὰ μερικὰς ἡμέρας εἰς ὅλους τοὺς τόπους τοὺς κατοικημένους ἀπὸ τοὺς χριστιανούς ἐκεῖνους, τοὺς ὁποίους ὁ Ἐπίσκοπος ἔφερεν εἰς μετάνοιαν καὶ εἰς τὴν ἀληθινὴν πίστιν. Τὸ αἶμα τοῦ Ἐπισκόπου τὸ διατήρησαν οἱ χριστιανοὶ ἐκεῖνοι, καὶ τὸ διεμοίρασαν μεταξὺ τῶν Ἐγκατοίκων χριστιανῶν εἰς τὰς διαφόρους Ἡλεις καὶ χωρὶς. Τὸ λείψανόν του, ἀφ' οὗ ἔμεινε τρεῖς ἡμέρας ἐπάνω εἰς τὴν ἀναβάθραν διὰ νὰ τὸ βλέπωσιν οἱ χριστιανοί, τὸ ἐνταφίασαν ἔπειτα μετὰ μεγάλην εὐλάβειαν.

Ἐνας ἄλλος Ἀπόστολος, Αὐγουστίνος Φῆαρ κατὰ τὸ ὄνομα, χρόνῳ 73 κατὰ τὴν ἡλικίαν, ἀφ' οὗ ἀνιλεῖς ἐδάρη ἐξ ἐπιτυχῆς τῆς Διοικήσεως, ἀπέθανε μετ' ὀλίγας ἡμέρας. Ὁ Κριτὴς, ὅστις εἰς τοῦτο τὸν κατεδίκασε, τὸν παρεκίνησε πολλὰ νὰ στοχασθῇ τὴν γεροντικὴν του ἡλικίαν, καὶ τὴν ποινὴν, τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ ὑποφέρῃ, ἐὰν δὲν ἀρνεῖται τὸν χριστιανισμόν. Οθεν καὶ ὅταν τὸν ἐβασάνιζαν, ὁ Κριτὴς τοῦ εἶπε -- « Τώρα ὁ Θεός σου σὲ ἐγκατέλειπεν » ὅχι, ἀπεκρίθη ὁ Αὐγουστίνος, ὁ Θεός μου μοὶ ἔδωκε δύναμιν νὰ ὑποφέρω ὅλας ταύτας τὰς βασάνους, καὶ ἀκόμη περισσότερας -- ὁ Κριτὴς τότε θυμωθεὶς μεγάλως, ἐδίδου νὰ τὸν κτυπῶσιν ἀνιλεῖς ἐπὶ πᾶσι τοῖς πρόσωπον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου καὶ ἀπέθανε.

ANNOBER, 7 Νοεμβρίου.

Εὐχολογούμεθα ἰδῶν τὰ δὺς ἀκόλουθα Προστάγματα.

Γεώργιος Πρίγκιψ Ἀντιδιοικητὴς κτ.

Ἡ ἰδιαιτέρα καὶ μεγάλη κλίσις, τὴν ὁποίαν ἐδειξεν ὁ ἡγαπημένος μας αὐτάδελφος, ὁ Δουξ τῶν Καμβριδῆς, διὰ τὸ Βασιλεῖον τοῦ Ἀννόβερ, μᾶς ἐκκίνησε νὰ τὸν ψηφίσωμεν ἐκεῖ γενικὸν Διοικητὴν, καὶ νὰ δώσωμεν πρὸς τὸ Β. Υ. του, τὴν Προεδρίαν τῶν πολιτικῶν τοῦ Ἀννόβερ καὶ τῶν ὅσων συγκροτηθῶσι ἐκεῖ τὸ κατὰ μέρος καὶ ἰδιωτικὸν λεγόμενον Συμβούλιον.

Ἡμεῖς εἰμὲθα βέβαιοι, ὅτι ὅσοι οἱ πιστοὶ Ἐπαγγελματικοὶ τοῦ Τόπου, καὶ οἱ ἑπὶ τοῦ Βασιλείου τούτου θέλει ἀποδεχθῶσιν εὐ-

γνωμόνως τὴν νέαν ταύτην ἀπόδειξιν τῆς πρὸς αὐτοὺς πατρικῆς καὶ φιλοστοργίας, ὅτι ὁ καθ' εἰς θέλει ἐπιμεληθῇ εἰς τὸ Ἐπάγγελματόν νὰ ἀκολουθήσῃ ὅλαις δυνάμεσι τὰς ἀόκνους φροντίδας, τὰς ὁποίας ἡμεῖς λαμβάνομεν πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ συμφέροντος τοῦ αὐτοῦ Βασιλείου, καὶ ὅτι θέλει ἔχωσιν ὅλην τὴν πεποίθησίν των εἰς τὰς διατάξεις καὶ εἰς τὰ μέσα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα θέλει μεταχειρισθῶμεν, διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἀννόβερ, 24 Οκτωβρίου 1816.

Γεώργιος Πρίγκιψ Ἀντιδιοικητὴς κτ.

Ἐκρίναμεν εὐλογον καὶ ἀναγκαῖον διὰ νὰ εὐκολύνωμεν καλλιέτερον τὴν Υπουργίαν μας, τὸ νὰ συστήσωμεν ἕνα ἰδιαιτερον Σώμα ἐνὸς κατὰ μέρος Συμβουλίου, διὰ νὰ μᾶς βοηθῇ μετὰ τὴν ἐμπειρίαν του εἰς τὰς μεγάλας καὶ ἀξιολόγους ὑποθέσεις τῆς Διοικήσεως, καὶ μάλιστα εἰς ὅσας ἀποβλέπουσι τοὺς Νόμους καὶ τὰ γενικὰ Διατάγματα τοῦ Τόπου, καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀνδρῶν εἰς τὰ ἀξιώματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰ διάφορα πολιτικὰ Σώματα.

Ἡμεῖς κρίνομεν εὐλογον νὰ γνωστοποιήσωμεν τοῖς πᾶσι διὰ τῶν παρόντων, τὴν Διάταξιν ταύτην, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐλπίζομεν τὰ πλέον ἐπωφελεῖ ἀποτελέσματα.

Ἀννόβερ, 22 Οκτωβρίου 1816.

ΠΑΡΙΣΣΙΟΝ, 5 Νοεμβρίου.

Σώζεται εἰς τὴν Γαλλίαν ἀκόμη μία ἀδύνατος φατρία συντεθειμένη ἐξ ὑπερφηάνων καὶ δοξομανῶν, ἢ ἀνοήτων, αἵτινες ὀμιλοῦσι σαφῶς εἰς τὰς συναναστροφάς των, ὅτι ἀνίσως βρέχῃ πρὸ τεσσάρων μηνῶν, τὸ αἷτιον τοῦτου εἶναι οἱ Υπουργοί. Βλέπουσιν αὐτοί, ὅτι τὰ πάντα ἀποδεικνύουσιν εἰρήνην, ἀνάπαυσιν, ὁμόνοιαν, καὶ φωνάζουσι διὰ τοῦτο μεγάλως, ὅτι τὰ πάντα ἀπώλουντο. Αὐτοὶ ρίπτουσι καθήμεραν τὸ κανόνιον, τὸ σημαντικὸν τοῦ Κοινοῦ καθοπλισμοῦ, καὶ προκηρύττουσι τὴν πατρίδα εἰς κίνδυνον ὡς εἰς τοὺς 1793. Αὐτοὶ δὲν ἠξεύρουσι νὰ κάμωσιν ὕβριν μεγαλητέραν ἐναντίον τῶν ὅσων ἀγκυρῶσι καὶ σέβονται τὸν Νομοθετικὸν Χάρτην, παρὰ τὸ νὰ τοὺς ὀνομάζωσι Συμβουλευτάς, εἴτε ἐκ τῆς τάξεως τῆς Υπουργικῆς.

Ἀγαπᾷ ἕνας ὅ, τι ἀγαπᾷ καὶ ὁ Βασιλεὺς; ἄρα κατ' αὐτοὺς εἶναι ἐκ τοῦ Βουλευτηρίου αὐτοῦ. Θέλει ἄλλος, ὅτι τὰ προνόμια νὰ μὴ ἀνασυντηθῶσι τελείως, καὶ νὰ μὴ δοθῶσι πρὸς ὅσους δι' αὐτὰ κάμνουν ὑπερβόους, διὰ νὰ μὴ ζημιωθῇ τὸ ἔθνος ὅλον; ἄρα εἶναι ἐκ τοῦ Βουλευτηρίου αὐτοῦ; ἀγαπᾷ ἕνας ἄλλος τὸ νὰ μὴ γίνηται ὁμιλία περὶ συμβιβασμῶν νομικῶς καὶ ἐγγράφως συμφωνηθέντων, διὰ νὰ μὴ ἀνατραπῇ ὅλη ἡ πολιτικὴ ἑταιρεία; ἄρα εἶναι ἐκ τοῦ Βουλευτηρίου αὐτοῦ. Θέλει, τέλος πάντων, ἕνας νὰ διαφυλάξῃ τὸν βῆσιμον καὶ θεμελιώδη Νόμον, ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον ὄρκισεν ὁ Βασιλεὺς, ὅς τις τὸν ἔδωκε, καὶ ἡ Γαλλία, ἥτις τὸν ἀπεδέχθη μετ' ἐγνώσεως; θέλει τὸ δίκαιον καὶ τὸ Νόμιμον, τὸ ὅποιον ὁ προφήτης Νόμος καθιεροῖ, καὶ τὸ μέρος ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ὁ ἴδιος τὸ προσαφαρίζει; θέλει τὴν σερώσιν τῆς Μοναρχίας, τὴν ὑπόληψιν καὶ τιμὴν τῆς Εὐρώπης, καὶ τὴν τελειώσιν καὶ κατὰπαυσιν τῆς Ἐπαναστάσεως; -- Πολλὰ καλὰ, εἶναι καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ ἰδίου Βουλευτηρίου. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ πράγματα εἶναι πάντοτε πράγματα, δὲν φαίνεται ἐκ τούτου ἴσως σαφῶς, ὅτι ὅλη ἡ Γαλλία εἶναι ἐκ τοῦ Βουλευτηρίου αὐτοῦ, καὶ ἐπομένως ὅτι εἶναι ἔθνος συνετὸν καὶ μετὰ λόγου;

-- II τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ Δουξ τοῦ Καμβριδῆς ἔλαβε τὴν τιμὴν καὶ ἐγευμάτισε τὸ παρελθὸν σάββατον μετὰ τοῦ Βασιλέως. Ὁ Πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας ἐσυνώδευε τὸ Β. Υ. του.

-- Τὸ προῖόν ἐκ τῆς ἀλιεύσεως τῶν Ἀριγγῶν ὀφάρων, τὴν ὁποίαν ἔκαμον οἱ Ἀγγλοὶ εἰς τὴν Νῆσον τοῦ Μάν, ἀπὸ τοῦ τῆς τοῦ Καλοκαυρίου ἔως τὴν σήμερον, ἐμπροσθέντα εἰς τὸν ἰσθμὸν τῆς Γαλλίας.

-- Μία Διαταγὴ τῆς Α. Ε. τοῦ Υπουργοῦ τῆς Βίβλου, τῆς 5 Νοεμβρίου σημειώμενη, τὴν ὁποίαν διευθύνει πρὸς τὸν Ἀντιστράτηγον καὶ Ἀρχηγὸν τῆς πρώτης φаланγίας, διαλαμβάνει, ὅτι διὰ ἰδιαιτέρων καὶ ξεχωριστῶν συγκατάβασιν τῆς Α. Μ. οἱ στρατιώ-

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΕΟΥ

